

## Pýcha Hanby – 2.časť

Ľudské bytosti, ktoré v tej dávnej minulosti žili na Matke Zemi, sa dožívali oveľa vyššieho veku, ako je tomu dnes. Priemerná dĺžka života bola oveľa dlhšia a pohybovala sa okolo tristo rokov. Na rozdiel od mimozemšťanov mali ľudské bytosti, ktoré žili na Matke Zemi, schopnosť prežívať emócie a pocity. Snažili sa žiť v súlade s Vesmírnymi zákonmi, ale nie vždy a každému sa to darilo. Pozemské ženy, ktoré vtedy žili na Matke Zemi, žili s mužmi v rovnocennosti. Neboli zvyknuté na nadradené, bezcitné a kruté správanie mimozemských mužov voči ženám. Bolo to pre nich niečo prazvláštne, lebo ženy vtedy boli určovateľkami toho, koho pustia do svojho kruhu a s kým budú mať deti. Pozemskí muži od nich nevyžadovali sex, keď si to žena nepriala. Oni vedeli, čo je nie a čo je áno. Boli vedomí a dokázali spolu so ženami komunikovať prostredníctvom myšlienok. Pre pozemšťanov bol spôsob, akým mimozemšťania zaobchádzali s ľuďmi veľký šok. Pozemské ženy boli potom presvedčené, že pokiaľ muži z mimozemskej civilizácie nedokážu mať úctu k žene a k jej ženskému telu, tak nie sú hodní toho, aby ich žena milovala. Verili, že títo bezcitní muži z inej planéty si nezaslúžia lásku ženy, ktorá prebýva v jej srdci.

Avšak mimozemskí muži nerozumeli pocitom a emóciám pozemských žien. Nedokázali pochopiť, že CIT nie je nič hmotné a preto mali Lásku stotožnenú len s hmotnými prejavmi fyzického ženského tela. Ich ženy nemohli mať deti, pretože v čase ich fyzické telá prešli hormonálnymi zmenami. Stratili vonkajšie prejavy ženskosti, pretože nebolo potrebné, aby dojčili svoje deti, pretože žiadne deti nemali. Mimozemskí muži boli po príchode na Matku Zem úplne očarení a uchvátení telom pozemských žien a najmä ich prsníkmi, ktoré si potom stotožňovali s Láskou. Nechápali, že Láska je cit, že je to niečo nehmotné a boli presvedčení, že ženské prsia sú prejavom Lásky pozemskej ženy.

Po prvom príchode mimozemskej civilizácie na Matku Zem, sa na pyramíde Lásky stretli pozemské ženy, aby sa poradili, čo v tejto situácii urobia. Vtedy žena menom Renedu, ktorá s mimozemšťanmi podpísala Zmluvu o vzájomnej spolupráci, počas rokovania a spoločnej porady žien, nahnevane povedala Eleonóre : „Keď si taká múdra a si tou strážkyňou pyramídy Lásky, tak im môžeš sama vysvetliť, čo to znamená, keď žena miluje muža!“

Eleonóra sa krátko zamyslela a potom jej povedala: „Dobre teda, ja sa o to pokúsim, ale neviem či to dokážem.“

Pozemské ženy po vzájomnej dohode odmietli zmluvu o spolupráci s mimozemskou civilizáciou, ktorú podpísala Renedu. Od tohto stretnutia žien na pyramíde Lásky uplynul dlhý čas, kým sa mimozemská civilizácia znovu vrátila na Matku Zem a pozemské ženy na túto zmluvu postupne zabudli. O dvadsaťpäť rokov neskôr pri svojom druhom návrate mimozemšťania oslovili k spolupráci pozemských mužov.

Práve Groganel bol jedným z tých mužov, ktorí zmluvu s mužmi z mimozemskej civilizácie podpísali, bez ohľadu na skutočnosť, že pozemské ženy s touto zmluvou nesúhlasili.

Keď sa mimozemšťania po dvadsiatichpiatich rokoch vrátili naspäť na Matku Zem pozemské ženy, ich návrat veľmi vydesil. Eleonóra spolu s ďalšími ženami išla navštíviť Renedu, aby sa jej spýtali, čo by mohli v tejto situácii urobiť tak, aby sa im podarilo vzniknutú situáciu

zvrátiť. Renedu sa pozrela na Eleonóru a nadradene jej povedala: „Pokiaľ sa dobre pamätám, tak si sľúbila, že im vysvetlíš, čo to znamená, keď žena miluje muža!“

Nepočkala na jej odpoveď a povýšene pokračovala: „Avšak nič si vtedy neurobila !“

Pyšne sa usmiala na prítomné ženy a dodala: „A nemusela si vôbec nič urobiť, pretože ja sama som sa postarala o to, aby sa vrátili napäť na svoju planétu!“

Eleonóra jej pokojne odpovedala: „Ja si to veľmi dobre pamätám!“

Pozrela sa Renedu do očí a s odhodlaním v hlase pokračovala : „Vtedy som ti povedala, že sa o to pokúsim!“

Sťažka sa nadýchla a smutne dodala : „Ale rovnako ako vtedy, tak aj dnes ti hovorím, že neviem, či im to dokážem vysvetliť!“

A v tejto chvíli stála na pyramíde Lásky Eleonóra nahá, bezbranná a bezmocná a mimozemskí muži sa veselo smiali a zabávali, pričom ju štípali, hrýzli a krátkymi a úzkymi nožmi rezali a bodali do prs tak, že jej prsia krvácali. Dávali jej tak najavo svoju hlbokú neúctu a pohrdanie telom pozemských žien.

Eleonóra sa im snažila vysvetliť, že láska ženy je uložená hlboko vo vnútri jej srdca. A pokiaľ oni nepochopia, čo to znamená milovať a mať úctu k žene, nikdy lásku žiadnej pozemskej ženy nezískajú. Mimovoľne jej tiekli horúce slzy po lícach, pretože ju veľmi bolelo, keď jej bodali nožmi do prsníkov. Bolo to nesmierne bolestné nielen fyzicky, ale aj duševne a jej bolesť bola neznesiteľná.

Muži sa navzájom povzbudzovali a rezali jej aj do bradaviek a potom sa jej posmievali, že to nezvládla a od bolesti omdlela. Oni sa vysmievali jemnosti a krehkosti pozemskej ženy. Pozemské ženy neboli na takéto bezcitné a kruté zaobchádzanie zvyknuté. Zo strany mimozemských mužov bolo ich správanie povýšené a výsmešné voči citlivosti fyzického tela pozemských žien. A z ich uhla pohľadu to vnímali ako slabosť pozemských žien zvládať fyzickú bolesť.

Keď sa Eleonóra prebrala, snažila sa im vysvetliť, že sila pozemskej ženy je v jej Láске, v tom ako dokáže milovať svojho muža. Hovorila im, že Láska ženy dáva mužovi jeho silu. Avšak oni tú mužskú silu chápali inak – po svojom. Eleonóra v sebe cítila pocit hanby, ktorý súvisel nielen s nesmiernym ponížením a bolesťou, ktorú prežívala, ale aj s tým, že tých mužov nedokázala zastaviť, že im nedokázala vysvetliť, čo to znamená milovať, čo je to Láska a že tú fyzickú bolesť nedokázala ustáť. Eleonóra prosila Radehuta, aby on a jeho muži prestal ubližovať jej fyzickému telu a prestali rezať jej prsia, pretože v nich žiadnu Lásku nenájdu.

Radehut sa zlostne rozosmial a nahnevane jej povedal: „Môžeš sa hanbiť, po celý čas si nás vodila za nos a klamala si nám všetkým!“

Pristúpil k Eleonóre a surovo ju chytil za poranené prsníky a zlostne kričal: „Tak mi konečne povedz pravdu, kde tá Láska ženy vlastne je, lebo ja ju nikde nevidím!“

Eleonóre od bolesti vyhrkli slzy a musela sa premôcť, aby od bolesti neomdlela. Pozrela sa na Radehuta očami plných slz a tichým hlasom mu povedala : „Láska pozemskej ženy je hlboko uložená v jej srdci. Je to cit, ktorým miluje svojho muža, deti a aj samu seba.“

Radehut jej zlostne odpovedal : „Tak na to sa pozriem !“

Zlovestne sa na ňu uškrnul a pokračoval : „A hovorím Ti, že už ma neoklameš, lebo to srdce Ti rozrežem na kúsky, aby som sa presvedčil, či tam tá Láska skutočne je!“

Eleonóra mu pokojne odpovedala: „Láska je cit, je to teplo, ktoré môžeš cítiť vo svojom srdci, ale nie je to nič fyzické, čo by si mohol v tom srdci nájsť.“

Radehut sa zlovestne pozrel na Eleonóru a povedal jej : „Tak sa sám presvedčím, či to teplo tam naozaj je. Ak ho tam nenájdem, tak si nás klamala a potom neexistuje žiadny rozdiel medzi pozemskou ženou a našimi ženami.“

Pozrel sa po svojich mužoch a pyšne pokračoval: „A prisahám Ti, že potom prinútim pozemské ženy, aby nám dali to, čo nám naše ženy dať nedokážu.“

Eleonóra sa odhodlane naňho pozrela a spýtala sa ho: „A čo to je?“

Radehut bol stále veľmi zlostný a tak jej s hnevom v hlase odpovedal: „No predsa deti!“

Eleonóra mu pokojne odpovedala: „Tu u nás na Zemi sú deti zrodené z Lásky medzi ženou a mužom a práve preto je pre vás potrebné, aby ste najprv pochopili čo to znamená milovať, aby ste pochopili, že k zrodeniu dieťaťa, je potrebné, aby žena milovala muža.“

Radehut sa zlovestne začal smiať a povýšene jej povedal: „Tak ja Ti dokážem, že to tak nie je. To dieťa sa zrodí aj bez toho, aby žena milovala muža.“

Eleonóra mu s odhodlaním v hlase začala vysvetľovať : „Ale pokiaľ prijmete, že tu na Zemi sa všetko rodí v Láske a naučíte sa milovať, tak pozemské ženy vám potom s Láskou dajú to, čo chcete získať a nemusíme so ženami medzi sebou bojovať.“

Radehut ju s pohrdaním v hlase prerušil: „My sa žiadneho boja nebojíme! My nie sme zbabelci a vždy sme získali to, čo sme chceli, či už po dobrom alebo po zlom a vždy sme si vybojovali to čo sme chceli získať!“

Posmešne sa pozrel na krvácajúcu Eleonóru a pokračoval: „A keď nám pozemské ženy nedajú to čo chceme, tak ich prinútime silou. Sám vidím, že pozemské ženy sú veľmi slabé a prakticky fyzicky nič nevydržia.“

Krátko sa zamyslel a s opovrhnutím dodal : „V podstate nerozumiem tomu a vôbec nechápem, kde svoju silu beriete, keď vaše fyzické telo je také krehké.“

Eleonóra sa napriek bolesti, ktorú cítila, slabúčko pousmiala a povedala mu : „Sila pozemskej ženy je LÁSKA.“

Radehut sa rozzúrila a nahnevaný začal na Eleonóru kričať: „Tak ma prestaň klamať a povedz mi pravdu, kde tá Láska je ! Nikde ju nevidím !“

Eleonóra mu tichým hlasom odpovedala: „Láska ženy je uložená v jej srdci.“

Láskavo sa naňho pozrela a pokračovala: „Už som Ti to povedala a neklamala som Ťa.“

Avšak Radehut k nej priskočil , chytil ju za rameno, zatriasol ňou a zlostne na ňu kričal: „Stále ma klameš a odkedy som sem prišiel, stále ma klamete.“

Eleonóra sa naňho pozrela očami plnými slz a potichu mu povedala : „Ja som Ťa nikdy neklamala a vždy som Ti povedala pravdu.“

Zlostne sa uškrnul a hlasom plným hnevu jej povedal: „Od chvíle, ako som sem prišiel, mi každá pozemská žena klamala!“

Pozrel sa jej do očí a pokračoval : „Aj Ty si žena, tak ma klameš aj Ty!“

S opovrhnutím potom ešte dodal: „A mali by ste sa hanbiť, lebo naše ženy si nikdy nedovolia klamať mužovi.“